

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 35130/14.07.2022, formulată de, cu sediul în, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub, având CUI, reprezentată legal prin administrator și convențional prin, cu sediul în, unde se vor comunica toate actele procedurale, împotriva adresei de comunicare a rezultatului procedurii de atribuire nr. 52001/07.07.2022 și a raportului procedurii nr. 29/07.07.2022, emise de, cu sediul în, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea încheierii contractului având ca obiect *Lucrări de "Extindere rețea canalizare, rețea de apa, racorduri și bransamente strada"*, s-au solicitat anularea adresei de comunicare a rezultatului procedurii nr. 52001/07.07.2022, anularea raportului procedurii nr. 29/07.07.2022 ca fiind nelegal și netemeinic și a tuturor actelor subsecvente și obligarea autorității contractante la adoptarea următoarelor măsuri de remediere:

- reluarea procedurii de analiză și reevaluarea ofertelor depuse de (oferta declarată câștigătoare) și oferta reclamantei, ținând cont de prevederile legale în materie și de prevederile documentației de atribuire;

- reluarea analizei se va efectua cu luarea în considerare a conformității ofertei financiare și tehnice a contestatoarei și a cu documentația de atribuire și cu respectarea autorizațiilor prevăzute de legislația incidentă;

- continuarea procedurii de atribuire.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care critică rezultatul procedurii de atribuire, solicitând cele menționate în partea introductivă.

În motivarea contestației, ... arată, în prealabil, că îndeplinește toate condițiile de admisibilitate a contestației, în acord cu dispozițiile imperative ale art. 8 din Legea nr. 101/2016, actul atacat fiind comunicarea rezultatului procedurii de atribuire prin care oferta sa a fost respinsă pe considerentul că, deși admisibilă, nu întrunea criteriul de atribuire „prețul cel mai scăzut”.

Contestatorul aduce critici ofertei depusă de, declarată câștigătoare, susținând că acest operator economic nu face dovada capacității tehnice de a executa toate categoriile de lucrări ce fac obiectul contractului, respectiv lipsește autorizația relativ la lucrările privind rețeaua de alimentare cu apă potabilă - care va fi dotată cu 1 hidrant de incendiu (conform documentației scrise, *Proiectul tehnic faza PT+DE, 33.03/2021, punctul 3: SITUAȚIA PROPUȘĂ*).

..... precizează că, prin adresa nr. 47231/21.06.2022, autoritatea contractantă i-a solicitat expres clarificări cu privire la autorizațiile și certificatele deținute în termen de valabilitate, solicitare la care reclamanta a răspuns prin adresa nr. 374/22.06.2022, prezentând autorizația seria A nr. 8754/08.02.2019.

Pentru respectarea principiilor care guvernează legea achizițiilor publice, respectiv transparența, nediscriminarea și tratamentul egal, contestatoarea apreciază că solicitarea de clarificări antecitată a parvenit întocmai și ofertantei clasate pe locul I, însă aceasta din urmă nu a dovedit deținerea autorizațiilor necesare executării lucrării.

Așadar, în opinia autoarei contestației, rezultă fără echivoc, atât din poziția expusă de autoritatea contractantă din solicitarea de clarificări, cât și din documentația de atribuire, faptul că, printre lucrările ce fac obiectul contractului, sunt incluse și elemente ce necesită, potrivit legislației, obligația operatorilor economici de a deține autorizația

În completare, se arată că legislația incidentă stabilește expres necesitatea deținerii autorizațiilor specifice potrivit art. 53 alin. (1) din Legea nr. 307/2006 și art. 1 din Ordinul MAI nr. 87/2010.

În susținerea celor afirmate, contestatoarea invocă practica în materie, pronunțată de instanțele de judecată și de către Consiliu.

În drept, se invocă prevederile art. 8 din Legea nr. 101/2016, precum și dispozițiile legale la care se face referire în cuprinsul contestației.

Ca mijloace de probă, au fost depuse, în copie, înscrisuri.

Prin adresa nr. 60.5471.800/DT/10.08.2022, înregistrată la CNSC sub nr. 40396/16.08.2022, ..., în calitate de autoritate contractantă a comunicat *punct de vedere* referitor la contestația formulată de, aducând următoarele contraargumente la criticile reclamantei:

- Autoritatea contractantă nu a impus criterii de calificare tehnică, respectiv autorizație, ceea ce nu poate reprezenta o justificare pentru declararea drept admisibile a unor oferte depuse de operatori economici care nu pot desfășura în mod licit toate activitățile contractului;

- Toate lucrările ce fac obiectul contractului în cauză se pot executa numai de către asociați, subcontractanți și, în anumite cazuri, de către terți susținători și nicidecum de către terțe persoane cu care ofertantele încheie contracte de colaborare;

- Nu se poate susține că aceste lucrări sunt lipsite de importanță sau că nu fac obiectul principal al contractului, acest aspect nefiind relevant, câtă vreme autoritatea contractantă a impus obligatoriu în documentația de atribuire declararea tuturor subcontractanților;

- Câtă vreme pentru executarea lucrărilor sunt necesare anumite autorizații, operatorii economici/autoritățile contractante nu se pot prevala de lipsa menționării cerințelor în documentația de atribuire și să execute/să accepte executarea lucrărilor în mod ilicit. Legalitatea executării lucrărilor presupune inclusiv deținerea tuturor autorizațiilor /atestatelor solicitate de legislația incidentă.

În probațiune, au fost depuse copii ale documentelor din dosarul achiziției publice.

..... a constituit cautiunea în cuantum de lei prin recipisa de consemnare nr. din, eliberată de CEC Bank – Sucursala, fiind înregistrată în Registrul de evidență al CNSC sub nr.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

....., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura simplificată, în vederea atribuirii contractului având ca obiect *Lucrări de Extindere rețea canalizare, rețea de apă, racorduri și branșamente strada*, prin publicarea, în SEAP, a anunțului de participare simplificat nr. SCN 1106443/06.05.2022.

Valoarea estimată a contractului este de 721.000 lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire este *prețul cel mai scăzut*.

Au fost primite 2 oferte în cadrul procedurii (potrivit declarației de participare disponibilă în SEAP), printre care se regăsește și cea a contestatoarei, în urma evaluării cărora a fost emis raportul procedurii nr. 39/07.07.2022, prin care a fost desemnată câștigătoare oferta depusă de, cu o propunere financiară de 615.421,48 lei, în

timp ce oferta contestatoarei a fost clasată pe locul 2, având o propunere financiară de 678.972,29 lei.

Nemulțumit de rezultatul procedurii, despre care a luat cunoștință din adresa nr. 52001/07.07.2022, pentru motivele evocate, ... a depus contestația de față.

Examinând contestația, Consiliul reține că critică decizia de atribuire a contractului în favoarea, susținând că ofertantul menționat nu a făcut dovada că ar deține autorizație relativ la lucrările privind rețeaua de apă potabilă.

Având a verifica cele criticate, Consiliul urmează să stabilească dacă în sarcina ofertanților exista vreo obligație în acest sens.

Astfel, susține contestația că respectiva obligație rezidă din prevederile documentației de atribuire, respectiv:

- din fișa de date:

- cap. III.1.1.b) – „*Capacitatea de exercitare a activității profesionale*”, unde apare precizat:

Operatorii economici ce depun oferta trebuie să dovedească o formă de înregistrare în condițiile legii din țara de rezidență, să reiasă că operatorul economic este legal constituit, că nu se află în niciuna dintre situațiile de anulare a constituirii precum și faptul că are capacitatea profesională de a realiza activitățile care fac obiectul contractului de achiziție publică (...);

- din *memoriul tehnic PT – cap. 3. Situația propusă*

Reteaua de alimentare cu apa potabilă proiectată se va realiza din polietilena PEHD 100 Pn 10 bari, SDR 17 avind diametrul Dn 110 mm pe o lungime de 107 ml. Această extindere de rețea va fi dotată cu 1 hidrant de incendiu.

Totodată, în cuprinsul formularului de propunere tehnică se menționează că propunerea tehnică va conține cel puțin informațiile referitoare la:

(...)

6) Asigurarea valabilității tuturor autorizațiilor și certificatelor deținute (atât pentru organizația sa, cât și pentru personalul propus pentru executarea lucrărilor), care sunt necesare (conform legislației în vigoare) pentru executarea lucrărilor, fără însă a preciza, în concret, care sunt autorizațiile și certificatele necesare a căror valabilitate ar trebui să fie valabilă.

Legat de această cerință regăsită la nivelul formularului, autoritatea contractantă a solicitat, printre altele, prin adresa nr. 47230 din 21.06.2022, să clarifice – autorizațiile și certificatele deținute de organizație, și pentru personalul propus în termen de valabilitate.

Răspunzând solicitării, ... a transmis următoarele înscrisuri:

- Copie Autorizație + Legitimație RTE domeniile 1.1 și 9.1 – cu prelungire valabilitate.

- Copie Autorizație + Legitimație RTE domeniile 2.1 și 2.3 – cu prelungire valabilitate.

- Copie certificat Manager Proiect - Copie autorizație sudor PEHD.

Acest răspuns a fost considerat concludent de către autoritatea contractantă.

Astfel cum rezultă din cele de mai sus, ofertantul a prezentat autorizațiile/certIFICATELE pe care le-a apreciat de cuviință, în lipsa unei solicitări punctuale.

În fapt, se constată că în documentele achiziției nu este stipulată nicio obligație în sensul celei la care face contestatoarea referire, anume cea a prezentării autorizației

În acest context, problema care se impune a fi dezlegată este aceea a existenței, sau nu, a obligației ofertanților de a prezenta în ofertă autorizații nesolicitate explicit la nivelul documentației de atribuire.

Din ansamblul legislației pe linie de achiziții publice rezultă că evaluarea fiecărei oferte se raportează numai la cerințele care îi sunt aplicabile din documentația de atribuire, **nu** la altele.

Cerințele privind modul de întocmire a ofertelor, prezentarea documentelor ofertei nu trebuie să depindă de modul în care sunt înțelese la un moment dat de către o societate ofertantă, dincolo de exprimarea din documentația de atribuire, fiind imperativ ca autoritatea să asigure operatorilor economici o înțelegere/interpretare unitară, decurgând din informarea lor completă, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire.

În acest sens sunt și următoarele prevederi din Legea nr. 98/2016:

- art. 49 - Autoritățile contractante au obligația să acorde operatorilor economici un tratament egal și nediscriminatoriu și să acționeze într-o manieră transparentă și proporțională.

- art. 154 - Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire.

În speță, atât societatea contestatoare cât și cea desemnată câștigătoare, au avut înțelegeri diferite asupra autorizațiilor ce se impun a fi prezentate, această situație, fiind determinată, în mod vădit, de lipsa unei exigențe clare la nivelul documentației în această privință. Exprimarea generală de la nivelul documentației de atribuire nu este în măsură să conducă la o concluzie clară asupra autorizațiilor necesare a fi furnizate.

În apărarea prezentată în fața Consiliului, autoritatea contractantă pare să susțină poziția contestatoarei, însă conduita sa de a nu prezenta informațiile la modul complet, corect și precis, astfel cum prevederile mai sus redactate dictează, nu se poate răsfrânge asupra ofertanților, prin sancționarea lor pentru pretinse neîndepliniri a unor cerințe care nu au fost menționate expres. Lipsa de claritate a rigorilor de urmat conduce la situații ca cea din prezenta speță, unde fiecare dintre ofertanți a înțeles să prezinte alte autorizații.

Argumentul în sensul că autorizația în discuție reprezintă condiție legală, intrinsecă, care nu ține de necesitatea prevederii ei la nivelul documentației de atribuire, ci de dispozițiile legale în vigoare nu poate fi validat de către Consiliu, întrucât cerințele pe baza cărora se realizează evaluarea ofertelor sunt, în mod exclusiv, cele stabilite de organizatoare în documentația de competiție, transparentizate ca atare. Nu se poate lăsa la aprecierea operatorilor interesați sau a terților determinarea căror condiții trebuie să se supună pentru a fi admiși la licitație, prin studierea întregii legislații în vigoare în România.

Se impune a fi subliniat că, în concursul dintre clauzele documentației și clauzele legii, *lato sensu*, prevalează primele, în sensul că autoritatea contractantă este ținută să aplice mai întâi propria documentație de atribuire care guvernează licitația, rămasă definitivă, și în subsidiar normele legale. Dacă documentația de atribuire intră în conflict cu legea, acest conflict trebuia soluționat prin atacarea respectivei documentații în termenul prescris de lege, iar nu la mult după expirarea lui, la sfârșitul licitației (de către un ofertant rămas în pasivitate și care acum este nemulțumit că nu a câștigat respectiva licitație).

Una dintre regulile de interpretare logică a textelor normative, care poate fi extinsă și la cele consensuale, este că unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă – *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, regulă ce presupune că unei formulări generale a textului trebuie să îi corespundă o aplicare generală a acestuia, fără a face apel la distincții pe care nu le prevede.

De asemenea, în conturarea acestei soluții, Consiliul a ținut seama și de Decizia civilă nr. emisă de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal într-o cauză asemănătoare, în calea de atac a revizuirii, cauză în care Consiliul și instanța de recurs (de soluționare a plângerii împotriva deciziei CNSC) au considerat că rezultă implicit obligativitatea deținerii unui aviz specific, raționament invalidat însă de curtea de apel.

Consiliul reține ca fiind deosebit de relevantă concluzia Curții de Justiție a Uniunii Europene regăsită în Hotărârea din 16 aprilie 2015, cauza C-278/14, având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Alba Iulia, în procedura SC Enterprise Focused Solutions SRL împotriva Spitalului Județean de Urgență Alba Iulia:

Articolul 23 alineatul (8) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 1251/2011 al Comisiei din 30 noiembrie 2011, nu este aplicabil unui contract de achiziții publice a cărui valoare nu atinge pragul de aplicabilitate prevăzut de această directivă. În cadrul unui contract de achiziții publice care nu intră sub incidența directivei menționate, dar care prezintă un interes transfrontalier cert, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere, normele fundamentale și principiile generale ale Tratatului

FUE, în special principiile egalității de tratament și nediscriminării, precum și obligația de transparență care rezultă din acestea trebuie interpretate în sensul că **autoritatea contractantă nu poate respinge o ofertă care îndeplinește cerințele anunțului de participare pe baza unor motive care nu sunt prevăzute în anunțul menționat.**

Aceeași instanță de la Luxemburg a statuat că obligația de transparență are ca scop în special să garanteze că este înlăturat riscul de arbitrar din partea autorității contractante (Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza SAG ELV Slovensko și alții, C-599/10, EU:C:2012:191, punctul 25, precum și jurisprudența acolo citată).

De asemenea, Consiliul reține că potrivit jurisprudenței constante a CJUE, în temeiul articolului 2 din Directiva 2004/18, unei autorități contractante îi revine sarcina de a **respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși le-a stabilit** (Hotărârea din 10 octombrie 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, punctul 40, și Hotărârea din 6 noiembrie 2014, Cartiera dell'Adda, C-42/13, EU:C:2014:2345, punctele 42 și 43, Hotărârea din 2 iunie 2016, Pippo Pizzo, C-27/15, EU:C:2016:404, punctul 39).

Totodată, conform considerentelor expuse în cauza Pippo Pizzo principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe de altă parte, **obligația de transparență** - care constituie corolarul principiului egalității de tratament, are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. **Această obligație implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini**, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 noiembrie 2014, Cartiera dell'Adda, C-42/13, EU:C:2014:2345, punctul 44 și jurisprudența citată).

În Hotărârea din 14 iunie 2017, Medipac - Kazantzidis, C-6/05, EU:C:2007:337, CJUE a precizat că obligația de transparență interzice autorității contractante să respingă o ofertă care respectă cerințele anunțului privind cererea de ofertă întemeindu-se pe motive care nu au fost prevăzute în acest anunț care sunt invocate ulterior depunerii acestei oferte. (punctul 54).

Astfel, prezentarea în ofertă a autorizației la care face referire contestatoarea nu a fost impusă ca și cerință în mod clar, precis și neechivoc și nu îndeplinește exigența pentru respectarea principului transparent procedurii de calificare, astfel cum a fost conturat în jurisprudența CJUE anterior citată.

Importante în economia cauzei sunt și considerentele reținute în documentul intitulat *Observații scrise* transmis de Comisia Europeană, Curții de Justiție a Uniunii Europene, în data de 23.11.2021, înregistrat la Consiliu cu nr. 11093/02.03.2022, atașat de complet la acest dosar.

Documentul a fost transmis în cauza C-403/21 aflată pe rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, formulată în temeiul articolului 267 privind Tratatul pentru funcționarea Uniunii Europene, de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

În prezent, cauza este pe rolul Curții, poziția exprimată de Comisia Europeană fiind în sensul că documentația de atribuire nu se completează de drept cu obligații ce provin din legi speciale.

În acest sens, acest organism precizează următoarele:

21. Astfel, autoritatea contractantă **nu este obligată să acopere toate cerințele legale care decurg din dreptul național sau european legate de executarea unui anumit contract.** De fapt, impunând autorității contractante să își asume o astfel de sarcină **ar fi prea împovărat și nerealist.** În cadrul celorlalte limitări prevăzute de directiva privind achizițiile publice, **este lăsată la latitudinea autorității contractante să decidă care, dacă există, cerințe legale care decurg din legislația națională și europeană pe care le consideră cele mai relevante să le includă între cerințele de participare.**

23. Această abordare îndeplinește, de asemenea, cerința de proporționalitate, întrucât **nu ar fi proporțional și nici adecvat în scopul asigurării executării contractului dacă autoritățile contractante ar fi obligate să solicite și să își asume obligația de a verifica, ca criterii de selecție, îndeplinirea și dovada tuturor condițiilor legale posibile legate de executarea unui contract.**

26.(...)În acest context, trebuie amintit, de asemenea, că din acest motiv, după cum a confirmat Curtea de Justiție, **anumite condiții sau autorizații legale, care se referă la executarea efectivă a contractului ce nu pot fi efectiv ridicate și îndeplinite în mod rațional decât în cursul executării efective a contractului, trebuie să fie impuse precum condiții pentru executarea contractului (în conformitate cu articolul 70 din directiva privind achizițiile publice) și nu ca criterii de selecție.**

35. Prin urmare, Comisia Europeană recomandă Curții să răspundă la prima întrebare după cum urmează:

În împrejurările prezentei cauze, **articolul 58 din Directiva 2014/24/UE și principiile proporționalității și transparenței trebuie interpretate în sensul că este de competența autorității contractante să stabilească criteriile referitoare la capacitatea tehnică, adică să se stabilească dacă este sau nu oportună includerea în documentele de achiziție a unor criterii referitoare la capacitatea tehnică și profesională ce decurg din prevederile legilor speciale în cauză, cu privire la activități de importanță minoră în contract, în măsura în care cerințele legale care decurg din aceste dispoziții sunt clare și fără echivoc, ceea ce revine instanței naționale să verifice.**

40. Rezultă că **încorporarea „automată” a criteriilor care decurg din legislația aplicabilă, care însă nu sunt menționate în mod expres în documentația de licitație drept criterii de selecție, este, de asemenea, în contradicție cu însăși rațiunea criteriilor calitative de selecție, și anume de a permite autorității contractante de a aprecia că, în cuvintele Curții, ofertanții**

„vor fi în măsură să execute contractul în cauză”. Criteriile care permit autorității contractante să efectueze o astfel de evaluare ar trebui să fie „alese manual” de către autoritatea contractantă și identificate în mod clar în documentele de licitație. Dacă autoritatea contractantă neglijează această sarcină și, în schimb, solicită ofertanților să îndeplinească toate cerințele legale aplicabile la momentul depunerii ofertei, autoritatea contractantă impune cerințe excesive și, prin urmare, încalcă principiile proporționalității și transparenței garantate de articolul 18(1) din directivă, după cum a arătat Curtea.

41. Prin urmare, se propune Curții să răspundă la a doua întrebare după cum urmează: **Principiile transparenței și proporționalității se opun completării de drept a documentației de atribuire cu criterii de calificare ce ar rezulta din legi speciale în discuție în prezenta cauză și aplicabile unor activități aferente contractului ce urmează să fie atribuit, ce nu au fost prevăzute în documentația de atribuire.**

57. (...) **excluderea din procedura de licitație a unui ofertant care nu a desemnat un operator ca subcontractant în scopul demonstrării respectării anumitor criterii referitoare la capacitatea tehnică și profesională care decurg din prevederile unor legi speciale neprevăzute în contractul de achiziție în cazul în care ofertantul în cauză a ales o altă formă contractuală de implicare a specialiștilor în contract, adică un contract de furnizare/prestare de servicii sau a depus o declarație de disponibilitate din partea specialiștilor, ar fi contrară articolului 63 din directivă și principiului proporționalității.**

60. Prin urmare, se propune Curții să răspundă la a doua întrebare după cum urmează:

Directiva 2014/24/UE și principiul proporționalității se opun respingerii din procedura de licitație a unui ofertant care nu a nominalizat un operator ca subcontractant pentru dovedirea îndeplinirii unor criterii privind capacitatea tehnică și profesională ce ar rezulta din prevederile unor legi speciale care nu sunt prevăzute în documentația de atribuire.

În deplin acord cu cele enunțate de Comisia Europeană și cu cele statuate de CJUE în cauzele anterior menționate, Consiliul reține că obligația de transparență interzice autorității contractante să respingă o ofertă care respectă cerințele documentației întemeindu-se pe motive care nu au fost prevăzute în aceasta, cum este cel invocat de contestatoare în prezenta cauză.

Este real că anumite activități din contract necesită anumite autorizări/certificări sau asigurarea unui anumit tip de personal, dar din moment ce autoritatea contractantă nu a solicitat depunerea expresă a unor astfel de dovezi la momentul depunerii ofertelor, atunci este o obligație pe care operatorul câștigător o va urmări în etapa execuției lucrărilor, așa cum apreciază Comisia Europeană în documentul antemenționat.

Astfel, cu luarea în considerare a celor de mai sus, contestația se vădește a fi nefondată.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, respinge, ca nefondată, contestația, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 101/2016.